

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **D. T.**, narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2024, č. j. MPSV-2024/175555-911

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2024, č. j. MPSV-2024/175555-911, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky pro hlavní město Prahu, ze dne 21. 5. 2024, č. j. 22868/2024/AAE, kterým mu ve smyslu ust. § 49 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen „zákon č. 111/2006 Sb.“), nebyl přiznán doplatek na bydlení na základě žádosti ze dne 25. 4. 2024.

II. Obsah žaloby

- Žalobce v žalobě namítal, že mu nebyla doručena výzva k doplnění žádosti o doplatek na bydlení, dne 6. 5. 2024 pouze obdržel výzvu týkající se příspěvku na živobytí. Úřednice evidentně opomněla do datové zprávy přiložit přílohu ohledně výzvy k doplatku na bydlení. Žalobce se osobně dostavil na Úřad Městské části Praha 5, kde mu bylo vystaveno doporučení dalšího postupu, jež obsahovalo chybu v letopočtu, kterou ale žalobce napravil a dne 24. 5. 2024 obdržel nový správný dokument. Rozpis částky služeb za dodávku teplé vody je sjednán na majitele bytu, který není povinen předkládat své smlouvy na energie v rámci posuzování nároku nájemníka na doplatek na bydlení, což vychází z úpravy v občanském zákoníku, zákoně o ochraně osobních údajů a v zákoně o státní sociální podpoře. Žalobce doložil nájemní smlouvu, podle níž jsou v celkové ceně nájmu zahrnuty i platby na energie, které hradí majitel bytu, dále bankovní potvrzení o hrazení nájemného a evidenční list potvrzený majitelem bytu. Předložením těchto dokumentů žalobce splnil povinnost stanovenou v ust. § 49 zákona č. 111/2006 Sb., zatímco žalovaný nesprávně interpretoval právní předpisy a požadoval nepřiměřené důkazy, které žalobce nebyl schopen získat. Žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí za současného přiznání doplatku na bydlení od dubna 2024.

III. Vyjádření žalovaného a žalobcova replika

- Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když shrnul průběh správního řízení. Žalobce nesplnil výzvu, aby doložil rozpis položek za dodávku tepla, čímž neosvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok. Výzva s přílohou týkající se doplatku na bydlení byla žalobci řádně doručena datovou zprávou. Podle nájemní smlouvy budou zálohy za energie a služby vyúčtovány. Tvzení žalobce, že platí pouze nájemné a v jeho rámci také za služby a energie, neobstojí. Správní orgán postupoval podle ust. § 34 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb., když žádal upřesnění záloh na vytápění a dodávku teplé vody. Bez upřesnění těchto položek nelze stanovit odůvodněné náklady na bydlení se zohledněním nákladů v místě obvyklých. Žalobce netvrdil, že údaje o zálohových platbách nemůže získat od majitele bytu. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
- V replice žalobce zopakoval, že mu nebyla doručena výzva k doplnění žádosti, faktury od majitele bytu jistě dokládat nemusel, ostatně, co by žalovaný dělal, pokud by mu je majitel bytu neposkytl, všechny relevantní podklady doložil.

IV. Obsah správního spisu

- Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 25. 4. 2024 podal žalobce u Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu žádost o poskytnutí doplatku na bydlení.
- Dne 6. 5. 2024 byla žalobci do jeho datové schránky doručena výzva Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 6. 5. 2024, č. j.: 20710/2024/AAE, aby ve smyslu ust. § 49 odst. 2, odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb. do osmi dnů předložil k žádosti o doplatek na bydlení ze dne 25. 4. 2024 výpisy z bankovního účtu o hrazení nájemného za leden až duben 2024, výpisy z dalšího bankovního účtu za leden, únor a duben 2024, rozpis částky služeb za dodávku tepla ve výši 4000 Kč na položky za vytápění a na centralizované poskytování teplé vody společně s projednáním přiměřenosti bydlení.

7. Jelikož žalobce nedoložil rozpis částky služeb za dodávku tepla ve výši 4000 Kč na položky za vytápění a na centralizované poskytování teplé vody a projednání přiměřenosti bydlení, vydal prvoinstanční orgán rozhodnutí ze dne 21. 5. 2024, č. j. 22868/2024/AAE, kterým byla zamítnuta jeho žádost o přiznání dávky doplatku na bydlení.
8. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, jehož obsah se shoduje s žalobními námitkami.
9. Žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 6. 8. 2024, v jehož odůvodnění uvedl, že účastník řízení je povinen objasnit veškeré skutečnosti, které jsou rozhodné pro zjištění nároku na dávku. Dle žalovaného žalobce nedoložil doklady požadované ve výzvě ze dne 6. 5. 2024 potřebné pro vyhodnocení nároku na dávku, když tato výzva mu byla řádně doručena do jeho datové schránky. Žalovaný shrnul, že žalobci nelze přiznat nárok na doplatek na bydlení.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. § 34 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb. *do odůvodněných nákladů na bydlení se započítávají pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu, maximálně však do výše, která je v místě obvyklá; úhradou služeb bezprostředně spojených s užíváním bytu se rozumí úhrada za ústřední (dálkové) vytápění a za dodávku teplé vody, za úklid společných prostor v domě, za užívání výtahu, za dodávku vody z vodovodů a vodáren, za odvádění odpadních vod kanalizací, za osvětlení společných prostor v domě, za odvoz tuhého komunálního odpadu, za vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou, popřípadě další prokazatelné a nezbytné služby související s bydlením.*
13. Podle ust. § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb. *žadatel o dávku, příjemce i společně posuzované osoby jsou povinni osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, na její výši nebo výplatu a na výzvu se osobně dostavit k příslušnému orgánu pomoci v hmotné nouzi, nebrání-li tomu těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav.*
14. Podle ust. § 49 odst. 2 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb. *příjemce dávky je povinen vyhovět výzvě orgánu pomoci v hmotné nouzi, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán pomoci v hmotné nouzi delší lhůtu.*
15. Soud předepisuje, že na rozhodnutí správního orgánu I. stupně a napadené rozhodnutí je nezbytné nahlížet jako na jeden celek. Při posouzení jejich obsahu zjistil, že obě rozhodnutí obsahují všechny základní náležitosti podle ust. § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: výrokovou část, odůvodnění a poučení. Výroková část vždy obsahuje vymezení věci (jde o žádost o doplatek, popř. rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně), označení žalobce jako účastníka řízení, i označení ustanovení, podle něhož bylo rozhodnuto. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je sice stručné, přesto

z něj srozumitelně vyplývá, že žalobce byl v řízení písemně vyzván k doložení rozhodných skutečností, a že byl upozorněn na to, že není možné využít doporučení dalšího postupu od Úřadu Městské části Praha 5 z roku 2022 na řízení zahájené v dubnu 2024. Jelikož žalobce výzvě nevyhověl, správní orgán I. stupně bez doložení rozhodných skutečností žádost o dávku zamítl. Totožně průběh správního řízení rekapituloval žalovaný. Ten se přitom v odůvodnění zabýval velmi podrobně skutečnostmi, které vyplývají ze správního spisu, konkrétně se jedná o náležitosti žádosti a o zaslání výzvy k doložení mj. rozpisu služeb za dodávku tepla. Ačkoliv je odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobnější, nevyplývá z něj, že by v něm žalovaný zásadně změnil či dokonce nahrazoval úvahy správního orgánu I. stupně. Také žalovaný totiž dospěl k totožnému závěru jako správní orgán I. stupně, tedy že žalobce přes výzvu správního orgánu I. stupně nedoložil rozhodné skutečnosti pro nárok na dávku, její výši a výplatu, a že bez tohoto doložení nebylo možné o dávce rozhodnout. Napadené rozhodnutí a potažmo též rozhodnutí správního orgánu I. stupně netrpí žádnou vadou, která by měla za následek jeho nesrozumitelnost či nepřezkoumatelnost. Odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je přitom zcela ve shodě s obsahem správního spisu, z něhož uváděné skutečnosti vyplývají a mají v něm oporu.

16. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 Ads 90/2016-46, zabýval situací, kdy žadatel o dávku příspěvku na bydlení na výzvu správního orgánu nedoložil rozhodné skutečnosti, a posuzoval, zda nevyhnutelným následkem nesplnění výzvy správního orgánu mělo být zamítnutí žádosti o dávku podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. Shledal, že *„stěžovatel nesplnil výzvu k osvědčení rozhodných skutečností. Vzhledem k tomu, že bez osvědčení těchto skutečností nebylo možné o dávce příspěvek na bydlení rozhodnout, žalovaný podle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře zamítl žádost stěžovatele o dávku příspěvek na bydlení v souladu se zákonem. V této situaci se přitom jedná o jediný možný relevantní následek nesplnění výzvy, správní uvážení o jiném následku nesplnění výzvy zde není namístě.“* Citované závěry Nejvyššího správního soudu lze aplikovat i na řízení o žádosti o doplatek na bydlení, který je upraven v zákonu č. 111/2006 Sb., úprava výzvy pak v jeho § 49. Přímou k zákonu č. 111/2006 Sb. se vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 3. 2011, č. j. 3 Ads 138/2010 – 43, podle jehož právní věty v případě odmítnutí součinnosti společně posuzovanou osobou musí příjemce dávky uvedené oznámit správnímu orgánu. Jelikož povinnost doložit rozhodné skutečnosti tíží především žadatele o dávku (§ 49 zákona č. 111/2006 Sb.), je namístě požadovat po něm, aby sdělil odmítnutí součinnosti i jiné osoby než společně posuzované; bez jeho oznámení se správní orgán nemůže dozvědět, že daná osoba součinnost neposkytla a je třeba ji vyzvat dle § 50 zákona č. 111/2006 Sb. Nemohl-li tedy žalobce doložit požadované podklady pro neochotu majitele bytu, měl uvedené oznámit správnímu orgánu; jelikož tak neučinil, nelze správnímu orgánu vyčítat, pokud žádost pro nedoložení požadovaných podkladů zamítl.
17. Soud se neztotožňuje s tvrzením žalobce o nedoručení výzvy týkající se doplatku na bydlení. Jak je zřejmé z detailního výpisu dokumentu UPCR-AA-2024/206724-20200803, dokument expedovaný formou „Vypraveno datovou schránkou“ dne 6. 5. 2024 v 17:46:52 obsahoval pět digitálních příloh, kdy je na druhém místě obsažena příloha označovaná jako „Výzva – doplatek na bydlení – X.pdf (verze 1)“. Zároveň přímo v předmětu u doručení datové zprávy „Výzva – příspěvek na živobytí – X. Výzva – doplatek na bydlení – X. Vyrozměnění – doplatek na bydlení – X.“ se nachází údaj o výzvě k doplatku na bydlení. Datová zpráva byla řádně doručena do datové schránky žalobce dne 6. 5. 2024 v 17:55:15 a žalobce se přihlásil do datové schránky dne 6. 5. 2024 v 18:08:25. K odvolání přiložil žalobce výpis z datové zprávy, v jejímž předmětu je vypsáno několik dokumentů včetně „Výzva –

doplatek na bydlení“, zároveň velikost příloh je cca 1 022 kB, avšak příloha výzvy má jen 767 kB; kdyby žalobci tedy ostatní přílohy nepřišly, musel by si toho být vědom a správní orgán by kontaktoval, případně by na danou skutečnost upozornil v rámci svého částečného vyhovění výzvě, což nikterak neučinil (k nesdělení chybějících příloh účastníkem řízení srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 88/2016 - 39). V daném kontextu proto žalobcova tvrzení působí nevěrohodně, naopak detailní výpis dokumentu UPCR-AA-2024/206724-20200803 spolehlivě prokazuje doručení příloh žalobci včetně výzvy k doložení dokumentů týkajících se doplatku na bydlení. Jelikož bylo doručení přílohy žalobci dostatečně prokázáno, nebylo již třeba doplnit dokazování.

18. Jde-li o „*Doporučení dalšího postupu*“, v dokumentu připojenému k podané žádosti není dostatečně čitelné datum. Prvostupňový orgán nepochybil, když ve výzvě ze dne 6. 5. 2024 žádal také o aktuální projednání přiměřenosti bydlení. V prvostupňovém rozhodnutí se tudíž důvodně konstatuje, že žalobce žádným způsobem nereagoval na projednání přiměřenosti bydlení. Není zřejmé, co mu bránilo v obstarání si nového „*Doporučení dalšího postupu*“ dříve než dne 24. 5. 2024.
19. Dále žalobce namítal, že majitel bytu nemá povinnost předkládat své smlouvy na energie a správní orgán I. stupně tím nemůže podmiňovat přiznání doplatku na bydlení. Podle ust. § 50 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. mj. právnické a fyzické osoby sdělují na výzvu příslušného orgánu pomoci v hmotné nouzi, který o dávce rozhoduje, bezodkladně a bezplatně údaje rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu. V rámci žalobcových podání obsažených ve spisovém materiálu není obsaženo žádné sdělení majitele bytu o odepření poskytnutí údajů o zálohových platbách na služby spojené s užíváním bytu; žalobce pak po obdržení výzvy k doložení plateb nikterak neargumentoval odmítnutím součinnosti ze strany majitele bytu.
20. Žalobce sice předložil nájemní smlouvu, výpisy z bankovního účtu a evidenční list, nicméně tyto dokumenty samy o sobě nepostačují pro zhodnocení nároku na dávku doplatku na bydlení. V ust. § 34 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb. se přímo počítá s položkami na vytápění a na poskytování teplé vody coby se subkategoriemi odůvodněných nákladů na bydlení. Prvostupňový orgán nemohl překročit svá oprávnění, domáhal-li se těchto údajů. Z ničeho nevyplývá, že by se správní orgány dopustily v žalobcově věci takových procesních vad, jež by měly vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, žalobce se mohl ke všemu podstatnému vyjádřit a doplnit podklady, bylo pečlivě přihlášeno ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a napadené rozhodnutí nepostrádá řádné odůvodnění.
21. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. února 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce